

[Poul Sørensen.]

ejendomsbeskatning, vil jeg sige, at det er et af de områder, hvor vi med meget stor interesse vil fordybe os i det ærede medlems forslag under den kommende udvalgsbehandling. Jeg har den samme opfattelse som det ærede medlem: at den ensidige belastning af ejendomsbeskatningen med 50 pct. af sygehusudgifterne ikke vil være holdbar fremefter. Uden på stående fod at kunne overskue hele spørgsmålet tror jeg dog, der var noget i det ærede medlems betragtninger, man skulle være lidt på vagt overfor; jeg fik nemlig det indtryk, at det ærede medlem nærmest var af den opfattelse, at udgifterne til sygehusvæsenet, i hvert fald i meget væsentlig grad, skulle overføres på staten. Jeg forstod det ærede medlem sådan, at han mente, at forholdene indenfor en enhed, f. eks. i et amt, kunne være vidt forskellige fra forholdene i et andet amt — hvad der naturligvis er rigtigt — og at staten derfor måtte overtage en væsentlig del af udgifterne. Jeg ved ikke, om jeg har misforstået det ærede medlem, men jeg vil i hvert fald udfra mit synspunkt være meget ængstelig for, at det kommunale selvstyre på det område skal blive trængt yderligere tilbage. Mit partis interesse og forhandlingsvillighed vil derfor være særlig fremtrædende, hvis det kommunale selvstyre på det område kan bevares.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Til det ærede medlem hr. Poul Sørensen vil jeg kun sige, at det er ikke et spørgsmål om, at staten skal betale alle sygehusudgifterne; spørgsmålet er, hvor stor en del staten skal betale. Det er i øjeblikket 50 pct. eller lidt under; der kan blive tale om en større procent, hvorved man kunne bringe de udgifter ned, til hvis dækning amterne kun kan skaffe penge ad een vej, nemlig gennem de faste ejendomsskatter. Jeg er ikke talsmand for, at amtsskatterne skal afskaffes; jeg er talsmand for, at de ikke stadig skal stige, når de udgifter, der er tale om, gælder formål, som kommer hele befolkningen indenfor amtsråds kredsen tilgode. Det er min opfattelse, at skal man have dækning for disse udgifter, vil det være vanskeligt at skaffe denne dækning ved en almindelig

ligning på befolkningen indenfor de enkelte amter. Så er der ikke anden vej at gå end at forhøje statens tilskud. Iøvrigt ville en ligning på kommunerne på samme måde tage ansvaret fra amtsrådet, som det ærede medlem talte om kunne blive tilfældet, hvis staten overtog en væsentlig del af amternes sygehusudgifter. Jeg tror, problemet vil vise sig at være mere enkelt, når vi skal til i praksis at drøfte amtsskatterne, end det ser ud til, når man ser på, hvordan vi hidtil har drøftet dette spørgsmål.

Til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil jeg kun sige, at spørgsmålet er ikke, om sygehusudgifterne skal blive stående ved, hvad de er, eller gå ned, hvis statens tilskud ikke bliver forhøjet. Den udvikling indenfor sygehusvæsenet, som er i gang, kan ikke standses ved, at statens tilskud bliver lidt højere eller lidt lavere — den vil gå sin gang; det er en udvikling, man de enkelte steder kun har forholdsvis ringe indflydelse på. Det, det drejer sig om, er, hvem der skal betale disse stadigt stigende udgifter; og her mener jeg, det er rimeligt, at staten betaler et større bidrag, end den gør nu, fordi det er udgifter, som i overvejende grad kommer hele befolkningen tilgode. Det ærede medlem siger, at det er forkert med de faste tilskud, fordi det ikke opfordrer til at holde igen, da man ikke har ansvaret for de øgede udgifter, der eventuelt kommer. Det kan måske siges, men det faste tilskud dækker jo indtil videre kun halvdelen eller mindre end halvdelen af de øgede udgifter.

Til slut vil jeg sige til det ærede medlem, at jeg er enig med ham i, at vi står overfor at skulle finde en form for nedsættelse af befolkningens forbrug og for nedsættelse af det offentlige forbrug, men jeg er ikke enig med det ærede medlem i, at det først og fremmest er på de sociale områder, det offentlige støtte skal sættes ned. Der er andre områder indenfor det offentlige forbrug — områder, som kræver meget store beløb — som det måske lå nærmere at tænke på.

(Kort bemærkning).

Thorkil Kristensen: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og jeg er altså enige i, at vi skal til at bremse både det